

DOBBLA, v. n. 4. Öfverdrifvet sysselsätta sig med spel. Brukas helst i fråga om högt eller förbudt spel. — *Dobblande*, n. 4.

DOBBLARE, m. 5. En, som är mycket be- gifven på spel. — *Syn.* Storspelare.

DOCENS, dösä'nns, a. o. s. m. (lat.) *Magister d.* eller blott *d.*, se *Docent*.

DOCENT, dosä'nnt, m. 3. Underlärare vid ett universitet. *D. i matematiken, historien, o. s. v.*

DOCERA, v. n. 1. 1) Undervisa i egenskap af docent vid ett universitet. — 2) (fig. fam.)

Tala, med anspråk på öfverlägsen lärdom. — *Docerande*, n. 4. o. *Docering*, f. 2.

DOCERA, se *Dosera*.

DOCK, konj. Se *Likväl*.

DOCKA, f. 1. 1) Menniskofigur, större eller mindre, gjord af trä, papp, vax o. s. v., för att tjena till leksak för barn. *Denna flicka leker ännu med d-or.* *Den lilla roar sig att kläda d-n.* *D. på en figur- eller marionett-teater.* *D., som dansar på lina.* *Kinesisk d.*, liten grotesk figur af kinesiskt porslin. *Grann, putsad som en d.*, mycket grann, utstofferad. — Ingår i flera sammansättningar, såsom: Barndocka, Lekdocka, Vax-, Papp-, Trädocka, Grannlätsdocka, m. fl., hvilka ses på sina ställen. — 2) (fig. fam.) Smeknamn, som gifves små flickor. *Kom hit, min lilla d.* — *Syn.* Pulla. — 3) Benämning på de små vanligtvis svarfvade ständare, som uppbära bröstlänningen af en balustrad, ett skrank. — 4) Benämning på de tre vertikala ständare af trä, messing eller tackjern, som hvila på vagnarna af en svarfstol, och af hvilka tvenne, som uppbära spindeln, stå orörliga vid en ändan af svarfstolen, till venster om svarfvaren, och den tredje (bakdockan) kan skjutas fram och tillbaka på vagnarna och fästas hvar som helst, förmedelst en kil eller skruf. — 5) a) En viss myckenhet silke. *En d. silke.* Man säger äfv. Silkesdocka. — b) En viss myckenhet häcklad lin, sammanlagdt i ordning efter längden af tågorna, sedan hopviket dubbelt och hopvidet ifrån midten. *En d. lin.* — 6) Ställe, hvarest fartyg kunna byggas, repareras samt lastas och lossas.

DOCKANSIGTE, n. 4. (fig. fam.) Vackert, men själlöst, intet sägande ansigte.

DOCKBOD, f. 2. Handelsbod, der barndockor och andra leksaker hållas till salu.

DOCKDANS, m. 5. Rörelser af dockor, liknande dans, och tillvägagragta genom dragnin- g på trådar, mekaniska anstalter eller elektricitet.

DOCKKRAM, n. 5. sing. Handlekskram, bestående af barndockor och andra leksaker.

DOCKKRÄMARE, m. 5. Handlande, som har dockkram till salu.

DOCKLEK, m. 2. Lek med dockor (bem. 1).

DOCKLIK, a. 2. Lik en docka (bem. 1).

DOCKMAKÄRE, m. 5. Handtverkare, som förfärdigar barndockor.

DOCKSKÅP, n. 5. 1) Litet skåp med små grant utstyrd dansande dockor, som vanligen af Savojarder och Italienare bäres omkring, för att dermed emot en frivillig afgift roa allmänheten, isynnerhet barn. — 2) (fig. fam.) Snygg, nätt, väl städad kammare, våning, bostad.

DOCKSPEL, n. 5. Se *Marionettspel*.

DOCKVERK, n. 5. (fam.) Dockor och leksaker.

DOCTOR, DOCUMENT, m. fl., se *Doktor*, *Dokument*, m. fl.

DODEKAEDER, ---édér, m. 2. pl. — *edrar*. (mat.) Solid figur, som inneslutes af tolf reguliera femhörningar. [Dodeca —.]

DODEKAGON, ---gå'n, m. 3. (mat.) Regu- lier tolfhörning. [Dodec —.]

DODEKAGYNIA, ----ni'a, f. 1. sing. Ord- ning i Linnés växtsystem, innehållande växter, hvilkas blommor hafva 12 pistiller; förekommer endast i klassen Dodekandria, och har blott ett enda slägte: *Sempervivum*. [Dodec —.]

DODEKANDRIA, -- kanndria, f. 1. sing. Den elfte klassen af Linnés växtsystem, innehäl- lande de växter, hvilkas blommor hafva 12 stån- dare. [Dodec —.]

DODKOPP, se *Dolkopp*.

DODRA, dådra, f. 1. Ett växtslägte, tillhö- rande klassen Tetradynamia, och innefattande de svenska arterna *Lindodra* och *Grå Dodra*. Alys- sum. [Dodra.]

DOF, däv, a. 2. 1) (om luften) Qväfvande het; så varm, att man deraf försmåktar. *En d. luft.* *D. värme, hetta.* *Det är, det kännes så d-t i luften.* — 2) (om ljud) Svag och otydlig. *Ett d-t ljud, låte, buller.* *En d. ton, stämma.* — 3) *D. smärta, värk*, lindrig, men åtföljd af en viss brännande, beständigt plågende känsla. [Dåf.]

DOFHET, då'vhét, f. 5. Egenskapen att vara dof. [Dåf —.]

DOFHETTA, då'vhétta, f. 1. Qväfvande hetta. [Dåf —.]

DOFHIND, då'vhi'nd, f. 2. Honan till dof- hjorten. [Dåf —.]

DOFHJORT, då'vjört, m. 2. En art af hjort- slägtet, mindre än Kronhjorten, gulbrun och hvit- skäckig; är inhems i norra Afrika, men förflyt- tad till och förvildad öfver hela Europa. *Cervus Dama.* — *Ss. D-hona.* [Dåf —.]

DOFNA, då'vna, v. n. 1. Se *Domna*. [Dåf —.]

DOFT, däv't, adv. På ett doft sätt (se *Dof*, bem. 2 o. 3). *Ljudet höres d. Det värker d.* [Dåft.]

DOFT, dåft, n. 5. o. m. 3. 1) (neutrum) Fint, i luften kringflygande toft af frömjölet hos blom- mor. Bildar sammansättningen *Blomdoft.* — 2) (maskulin) Vällukt af blommor. *Känn, hvilken herrlig d. ifrån de nyss utspruckna hyacin- terna.* — Kan ingå i sammansättning med de fle- sta välluktande blommor, t. ex.: *Neglik-, Viol-, Törnrosdoft, o. s. v.* — *Syn.* Se *Lukt*.

DOFTA, dåfta, v. n. o. impers. 1. Sprida en behaglig lukt, lukta väl. Säges isynnerhet om blommor. *Hvad resedan d-r skönt! Ack, så herrligt det d-r efter regnet!* — Kan dock äfv. användas i fråga om parfym o. d., t. ex.: *Så behagligt det d-r i denna boudoir! Hvad det d-r appetitligt ifrån det ugnsarma brödet!* — *Syn.* Se *Lukta.* — *Doftande*, n. 4.

DOFTLUDD, m. 5. Ett svampslägte, som växer på vass. Conoplea.

DOFVA, då'va, v. n. o. impers. 1. (pop.) Vara dof (bem. 1). *Luften d-r. Det d-r i dag.* [Dåfva.]

DOFVARM, då'v-värm, a. 2. Qväfvande varm. [Dåf —.]

DOFVIG, då'vigg, a. 2. Se föreg. [Dåfvig.]

DOFVIGHET, då'vigghét, f. 3. Se *Dofhet*. [Dåf —.]

DOGE, däsch (efter italienska uttalet då'ssche), m. 3. (ital.) Benämning på regenten i de fornda republikerna Venedig och Genua.

DOGA, dåga, se *Duga*.

DOGG, dågg, m. 2. (eng. *Dog*) *Engelsk d.*, en hundras med tjock nos, mycket tjocka och hängande läppar, hängande öron af medelmättig storlek, undersätsig kropp och starka ben.

DOGGER, då'ggr, m. Ett slags holländsk fiskarbåt.